

[Axel Kristensen.]

til at beklage, at jeg spurgte retsforbundet i håb om, at man ville svare på det, der blev spurgt om, så andre mennesker kunne forstå det.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Aksel Møller kunne ikke forstå, at jeg ikke var klar over, hvad det var for et flertal, eller hvad det var for en enighed, der var ved at fødes mellem de to konservative partier, og gav mig nogle oplysninger i så henseende. Disse oplysninger tilfredsstillende ikke helt, hvad jeg havde spurgt om, idet jeg bad om forklaring på, hvad det var for store forbrugsvarer, det konservative folkeparti ønskede på friliste. Det fik jeg ingen forklaring på, det kommer vel så i næste omgang.

Det er ikke sikkert, siger det ærede medlem hr. Aksel Møller, at den pengepolitik, som de konservative vil føre, medfører arbejdsløshed. Så forstår jeg overhovedet ikke, hvordan den pengepolitik skal have nogen som helst effektivitet. Jeg troede, at der var logik og konsekvens i den politik, de konservative ville føre. Jeg havde ikke opfattet det sådan, at det hele er et agitatorisk slag i luften. Jeg troede ikke, at det blot var et papirgrundlag, man søgte at skabe for at kunne angribe regeringen. Jeg troede, at der var tale om, at man fra konservativ side ville have en alternativ økonomisk politik til den, regeringen fører, og hvis man har det, og hvis den politik består i, at man forhøjer renten og indskrænker kreditten, betvivler jeg ikke, at den kan virke yderst effektivt i retning af at skaffe balance i valutaen. Det kan den nemlig gøre i det omfang, den får produktionen til at falde, får byggeriet til at gå i stå, så der bruges færre udenlandske varer til produktion og byggeri; så falder valutaforbruget. Herigenem kan man forhøje arbejdsløsheden med 50 000—100 000—200 000 mand, ingen kan vide, hvormeget der er nødvendigt, en arbejdsløs har et mindre forbrug end en beskæftiget, også et mindre forbrug af varer, der stammer fra udlandet, og dette nedsætter valutaefterspørgslen og vil medvirke til at skabe balance. Sådan havde jeg troet, at der forelå en tanke om en effektiv, konsekvent og logisk gennemtænkt politik, yderst usocial, absolut af en karakter, vi ikke kan tiltræde, men at det dog var en politik. Nu siger det ærede medlem hr. Aksel Møller, at sådan skal det ikke forstås, sådan behøver det ikke at virke. Ja, men så er der ingen politik.

Omvendt forsøger det ærede medlem hr.

Aksel Møller at påstå, at den politik, vi fører, vil give arbejdsløshed. Det virker på mig som noget i retning af et postulat, det må være svært at give nærmere begrundelse for. Hvordan fremtidige konjunkturer vil udvikle sig internationalt, er der ingen af os, der kan sige noget om. Der kan komme ny depression fra det liberalistisk-kapitalistiske USA — jeg beder undskylde, at jeg finder denne betegnelse passer på USA's økonomiske system. Der kan komme kriser, der kaster hele Vesteuropa ud i arbejdsløshed. Der kan komme mange ubehageligheder, og alt det kan ingen give garanti imod. Det, vi ved sikkert, er, at den politik, vi har ført til dato, har medført gunstige resultater, også beskæftigelsespolitisk. Det ærede medlem hr. Aksel Møller ved ligeså godt som vi andre, at antallet af beskæftigede her i landet har været stigende år for år. Der var gennemsnitligt beskæftiget flere mennesker i 1948 end i 1947, flere i 1949 end i 1948, og dette uanset at der i 1949 var en svag stigning i arbejdsløshedsprocenterne, fordi tilgangen til arbejdsmarkedet ikke fuldtud, men kun delvis blev opsuget; men der er svage tegn på, at også det vil være forbi, idet vi gennem de sidste seks uger har haft mindre arbejdsløshed både absolut og procentvis, end vi havde de samme seks uger i fjor. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg tør ikke garantere for, hvor vide konsekvenser man kan drage derudaf, men kendsgerningerne ligger der, og de underbygger ikke på nogen måde de af det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte postulater.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: I september måned sagde Stafford Cripps, inden han rejste til Amerika, at der ikke var tale om devaluering. Det troede man på herhjemme, man stod uforberedt, den kom bag på os, da den den 18. september blev en kendsgerning, og derfor siger jeg: Skal vi igen være uforberedte, hvis vi kommer ud for en lignende situation? Nu har vi lige hørt af den højtærede handelsminister, at sådan noget meget let kan ske, og der kan ske et sammenbrud i det kapitalistiske land USA. Der kan så sandelig også ske sammenbrud i det socialistiske land England, hvor man har socialiseret mere end nogensinde før og har skabt sig en masse underskudsforretninger, hvor der før var balance, det vil sige at sterling bliver mindre og mindre værd.